

На площада имаше особено движение. Хора на тълпи, на тълпи се беряхх, срѣсахх се, тѣлчяхх и се трупахх на едно мѣсто прѣдъ западната нартика на черквата.

— Има митингъ! каза Холски,

— Да, митингъ, противъ правителството — допълни Кардашевъ.

И двамата отидохх къмъ тълпата.

Холски и Кардашевъ съчувствахх повече на опозицията. По убѣждение ли, поради връзки ли съ опозицията, поради неудобряване ли нѣкои суравщини, грѣшки и закононарушения на правителството? Може-би по сичкитѣ тие причини. Но освѣнъ тѣхъ — имаше несъмнѣнно и друга, която лежеше въ едно благородно свойство на всѣка млада и идеална душа: съчувствие на всѣки протестъ издигнатъ отъ слабия къмъ властодържеца, който има толкова леснини и нужди да злоупотрѣбѣва тая властъ; на борбата на нравственната сила противъ грубата, материалната; на надзора на народа възъ правителството. Поради тая склонность на характера си, Кардашевъ, безъ да бѣде съ опозицията — винаги биваше опозиция — на всѣко правителство; опозиция нѣ дѣйствующа, чисто духовна, и за това — незловрѣдна за него; то можеше да спи спокойно, ако всичкитѣ му врагове бѣхх така кротки. Истина, че и книжовнитѣ му занятия поглѣсахх сичкото му внимание, та нѣмаше врѣме да се застрасти съ партийни интереси...

Холски-же, когато издаваше вѣстникъ, бѣше дѣятель, и зимаше участие въ политиката; но когато почиваше — той почиваше здравата. Политиката бѣше турулъ на пируня, особено сега, кагото цѣлъ бѣше обладавъ отъ великия въпросъ за искоренението на любовта отъ свѣта!

Но и двамата, влѣчени отъ неодолимо любопитство, присѣдинихх се къмъ митинга. Кардашевъ имаше още